

Opera Anna Nicole

Eva-Maria Westbroek spettert in tragedie

In 2007 zaten Antonio Pappano en regisseur Richard Jones in het Royal Opera House Covent Garden te filosoferen over een geschikt thema voor een nieuwe opera. Het duo kwam uit op Anna Nicole, die toen net op mysterieuze wijze overleden was, nadat ze de miljarden van haar 60 jaar oudere echtgenoot had geërfd. Precies in die periode maakte Eva-Maria Westbroek haar Covent Garden-debuut. Bovengenoemde heren vonden de Hollandse geknipt voor de rol van Anna Nicole.

Op dat moment moest de beoogde Britse componist Mark-Anthony Turnage de opera dus nog componeren, hetgeen wil zeggen dat hij de hoofdrol ook echt op Westbroeks talenten schreef. Eva-Maria Westbroek: 'Hij wist inderdaad dat ik die rol zou gaan zingen, dus hij zat wel met mij in zijn hoofd tijdens het componeren. Dat is bijzonder, want zo iets gebeurt niet iedere dag.'

Onmiddellijk overtuigd was Westbroek overigens niet: 'Nou ja, toen ik het in moest instuderen kreeg ik de tekst onder ogen. Daar zaten echt ongelofelijk grove dingen in. Dat hoor je niet alleen, maar je zie het ook aan de sterretjes in de ondertiteling. Enfin, ik zag mij volkomen onverwacht geconfronteerd met een heuse fellatio-scène. Dat was nog tot daaraan toe geweest, als er niet uitgebreide regieaanwijzingen bij hadden gestaan! Daar lag ik echt wakker van. Dan vroeg ik me af waar die regisseur straks mee aan zou komen zetten...'. Gelukkig voor Westbroek viel het uiteinde-

zo op dat ik alle scheldwoorden verder met plezier de zaal in zong. Met een ander team was dat misschien moeilijker geweest, maar met Antonio Pappano en Richard Jones voelde ik mij veilig. Ik wist gewoon zeker dat het met hen geen platte, goedkope bedoening zou worden, maar een goed doordachte, mooie productie.'

Aangrijpend verhaal

De Opus Arte dvd-release bewijst Westbroeks gelijk. Dat een en ander een tikje spannender is dan pakweg *Manon Lescaut* (dat een vergelijkbaar thema kent), komt vooral door het echte leven van Vickie Lynn Hogan alias Anna Nicole Smith. Onder de laatste naam bestormde ze Hugh Hefner en de cover en middenpagina's van *Playboy*. In 1994 huwde ze de incontinentie, licht seniele 94-jarige miljardair J. Howard Marshall II, nadat deze letterlijk in haar schoot was beland in de plaatselijke lap-dancebar. Die snelweg naar geld en de

volgens geconfronteerd met de keuze tussen kassajuf worden of een borstvergroting nemen. Het wordt dat laatste en Anna wordt paaldanseres. Daar ontmoet ze Howard en het grote geld. Het begin van een waargebeurde tragedie met groteske proporties. Westbroek: 'Het is een aangrijpend verhaal. Je gaat uiteindelijk van haar houden. Jones riep op een gegeven moment uit dat ze een heilige *in reverse* was: ze heeft voor ons allen gezondigd! Ze maakte het zo bont dat wij ons allemaal goed kunnen voelen.'

Volgens Westbroek hoeft de luisteraar zich geen zorgen te maken over de muziek: 'Het is een eigentijdse opera, maar Turnage heeft toegankelijke muziek geschreven. Mooie muziek ook! Geen intellectuelerige toestanden. Dat vind ik nu juist gedurfd. Er zitten thema's in van televisietunes van *Starsky & Hutch* tot *Star Wars*. Herkenbare dingen die een tijdsbeeld aangeven. Het is een Brit die zich vanwege het thema een Amerikaans muzikaal idioom heeft aange-meten. Het was zes voorstellingen lang ook volkomen uitverkocht. Mensen stonden 's ochtends al in de rij voor vrijgekomen plaatsen. Ik denk ook echt dat ik die rol niet voor één keer heb ingestudeerd. Momenteel wordt er naar nieuwe producties toegewerkt en ik wil Anna Nicole ook heel graag weer zingen. Je weet natuurlijk nooit of iets een repertoirewerk zal worden zoals *Tosca*, maar ik ben er trots op.'

lijk reuze mee. De scène bleef overeind, maar een en ander werd toegedekt door het voltallige koor dat zich voor de plaats delict opstelde. Westbroek: 'Dat luchtte mij

zucht naar roem liggen ten grondslag aan het libretto van de opera. Het begint met Anna's vertrek uit de provincie, na haar scheiding. In de grote stad ziet ze zich ver-

Eva-Maria Westbroek: 'Turnage heeft toegankelijke, gedurfd muziek geschreven. Geen intellectuelerige toestanden'

Zucht naar roem

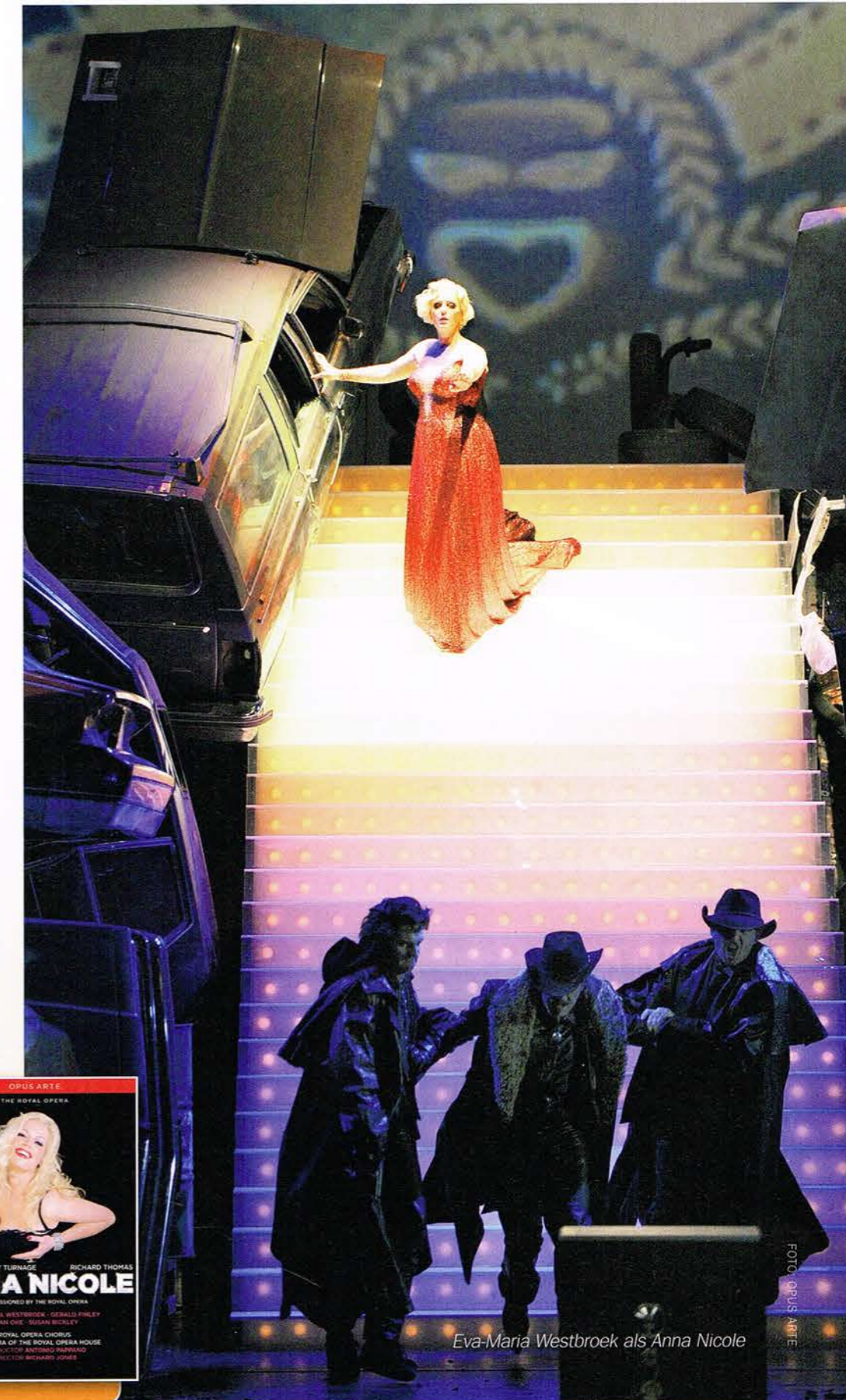
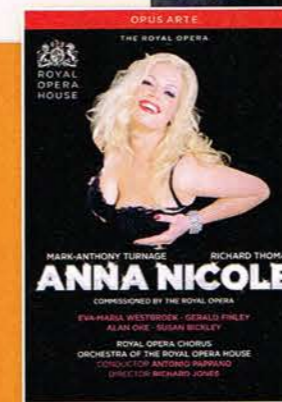
Volgens Westbroek is Anna Nicole in alle opzichten een spiegel van deze tijd. Niet alleen muzikaal, maar ook qua regie: 'Het gaat over het bizarre verlangen koste wat kost beroemd te worden. Het gaat over beeldcultuur. Over leegte en waar dat allemaal toe kan leiden.'

Qua beeldcultuur is de Covent Garden-productie overigens over-the-top mooi en doet in weelderigheid een beetje denken aan de *Fanciulla Del West*-productie aan De Nederlandse Opera, waarin Westbroek eveneens de vrouwelijke hoofdrol voor haar rekening nam. Uitzinnige decors en illustratieve kostuums geven deze productie kleur, inclusief een Z-cup voor het hoofdpersonage dat gedurende de voorstelling steeds extravaganter ontkleed gaat. Na de pauze slaat het verhaal om en begint de val van Anna Nicole zich af te tekenen. Dan wint ze per minuut aan sympathie. Ze wordt verguisd, bedrogen, geëxploiteerd en eindigt verslaafd aan pillen en drank. Met een zwartgallige knipoog naar Verdi's *Gilda* rijgt ze zich tenslotte zelf in een body bag en trekt de sluiting dicht.

Anna Nicoles persoonlijke assistenten Eric and D'Eva Redding waren op de première en Westbroek vroeg hen na afloop wat de echte Anna Nicole ervan zou hebben gevonden. Westbroek: 'Het duo was de hele avond aan het huilen en na afloop verzekerden ze mij dat Anna Nicole het prachtig zou hebben gevonden.'

René Seghers

Anna Nicole - Mark-Anthony Turnage. Eva-Maria Westbroek, Gerald Finley, Alan Oke, Susan Bickley e.a., Royal Opera Chorus, Orchestra of the Royal Opera House o.l.v. Antonio Pappano. Richard Thomas, Richard Jones (regisseur), Opus Arte OA 1054 D

Eva-Maria Westbroek als Anna Nicole